todistaja

HEINÄKUU/ELOKUU • JULY/AUGUST 2022 NO 4 VOLUME 97

$5.00 (HST INCL.)

KUVA: KEIJO SAKARA

todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 6 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8

Mailing address
580 Wain Rd.
North Saanich BC V8L 5N8
Tel 778-350-1800
E-mail:editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor
Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu
Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer
Jouni Tomminen: jouni@todistaja.com

Hank Myra - Postitus

Oikoluku
Airi Tomminen, Helena Rantanen, Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia
Eljas Rossi, Merja Tuohimaa, Leevi Myyrä

Toimituskunta
Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi, Elias Rossi, Ulla Saari, Raimo Hautala

Yhdyshenkilö Suomessa
REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
Puh 44.555.2506

Ilmoitushinnat:
$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset $20.00. kuvan kanssa $30.00.

TILAUSOHJEITA
Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: *$40.00 (sis. GST)*
Kanadasta Yhdysvaltoihin $45.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin $50.00

USA: *US $45.00*
Tilaus USA:sta muihin maihin US $50.00

Suomesta: *Vuositilaus 45 euroa.*

Muista maista:
CAD $50.00 , US $50.00 tai 45.00 euroa.

Huomio!
Lähettäkää MAINOKSET
Adobe Acrobat PDF
ja KUVAT: JPG or TIFF
ÄLÄ sijoita grafiikkaa
sähköpostiin tai WORD dokumenttiin

$5.00 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.

Canada

Toimittajan pöydältä

Saamme nauttia ihanasta kesästä talven ja hyvin haastavan ajan jälkeen. Kiitos Taivaan Isällemme, lehden talous on tällä hetkellä hyvässä mallissa.

Olemme toimituksessa kiitollisia edesmenneelle, Emil Kiurulle, suuresta lahjoituksesta, jonka hän oli testamentannut Todistajalle. Haluamme myös ojentaa sydämelliset kiitokset eräälle pariskunnalle äskettäin tulleesta merkittävästä lahjoituksesta. Nämä ovat lehden taloudelle vahva peräseinä! Toivomuksemme on, että lahjoitusten virta jatkuisi. Sydämelliset kiitokset lukijoille, tilaajille ja kannattajille. Pystymme jatkamaan lehden toimintaa, koska olette sitoutuneet pitämään lehteä yllä.

Luin vähän aikaa sitten evankelistasta Lena Shoffner Alabamasta. Eräänä kesäiltana, vuonna 1897 ihmiset kokoontuivat kuulemaa hänen saarnaansa. Siihen aikaan oli tapana, että mustat istuivat käytävän toisella puolella ja valkoiset toisella puolella. Heidän välissään juoksi paksu köysi. Sinä iltana Lena Shoffner saarnasi kokonaisen tunnin ja 30 minuuttia rotuennakkoluulojen pahuutta vastaan. Hänen tekstinsä oli ”Hän tuhosi väliseinän”. Kun hän saarnasi, ihmiset köyden molemmin puolin alkoivat itkeä. Joku löysäsi köyttä ja kun se putosi, mustat ja valkoiset virtasivat halaamaan toinen toistansa. Rodulla ei enää ollut väliä, kun he alkoivat rukoilla ja laulaa yhdessä.

Tällainen oli tämän naisevankelistan saarnan vaikutus. Ei ole epäilystäkään, etteikö se paljastanut vapauttavan totuuden tasa-arvosta Kristuksessa. On monia asioita, mitkä jakavat ihmisiä ja rodulliset ennakkoluulot ovat yksi niistä. Muita kristittyjen ykseyden esteitä ovat poliittiset kysymykset, oppi ja taloudellinen asema ym. Jeesus poisti kaikki esteet. Jeesus kuoli julmimmalla ja kauheimmalla mahdollisella tavalla koko ihmiskunnan puolesta. Hän otti sinun ja minun syntini ja kantoi ne ristille. Ensimmäinen Pietarin kirje 2:24 sanoo: *”Joka itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen haavainsa kautta te olette paratut.”* Jeesuksesta tuli synti meidän puolestamme. Kukaan ei voi ymmärtää sitä kärsimystä, minkä Jeesus koki meidän tähtemme. Hän rakastaa ihmiskuntaa enemmän kun voimme koskaan ymmärtää. Jeesus kuoli, jotta me kuolisimme synneillemme ja eläisimme vanhurskaudelle. Roomalaiskirje 3:23 sanoo: *”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.”* Huolimatta siitä, kuinka hyvänä ihmisenä pidät itseäsi, olet Jumalan kirkkautta vailla, ilman pelastusta.

Ehkä olet kristitty, olet ottanut Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajaksesi, mutta sinulla on rodullisia ennakkoluuloja sydämessäsi. Katsot ehkä alas eri etnisiin ryhmiin kuuluvia ihmisiä. Joskus emme edes tiedä, että olemme syyllisiä tähän syntiin. Uskon, että tapasi, jolla puhut, voi paljastaa sen mitä sydämessäsi on. Aloita vain kuuntelemalla, kuinka puhut erivärisistä ihmisistä. Ehkä kerrot vitsejä heistä. Voin sanoa, että olen joutunut käsittelemään tämän synnin omassa sydämessäni. Tiedän vain, että Jeesus kuoli syntieni tähden ja voin mennä Hänen eteensä yöllä tai päivällä ja pyytää Häntä puhdistamaan sydämeni.

Meillä on armollinen Jumala, joka antaa syntimme anteeksi, jos tulemme Hänen eteensä nöyrästi ja olemme valmiita katumaan ja kääntymään synneistämme. Roomalaiskirje 6:23 sanoo: *“Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.”* Sinulle on luvattu iankaikkinen elämä Jeesuksen kanssa, jos päätät seurata Häntä. Jos sanot EI, Jeesukselle, vietät ikuisuuden erossa Jumalasta. Raamatussa kerrotaan, että Jeesus tulee noutamaan omansa taivaan kotiin. Meille ei ole sanottu milloin se tapahtuu, mutta uskon että se on hyvin lähellä. Kun Jeesus tulee pilvissä, meidän tulee olla valmiita. Matteus 13:41-43 sanoo: *”Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta, ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.”*

Jos et ole koskaan pyytänyt Jeesusta Kristusta sydämeesi, älä odota huomiseen. Meidän on tehtävä valinta tänään, missä vietämme ikuisuutemme. Jeesus ei katso ihosi väriä tai taloudellista asemaasi, Hän katsoo ainoastaan sydämeesi. Olemme kaikki samanarvoisia Hänen silmissään. Sinä, kaikkien muiden ihmisten kanssa, seisot tasavertaisena – ristin alla. Kaikkivaltias Jumala rakastaa meitä ehdoitta!

Outi

HYVÄT UUTISET:

Nyt voi lahjoittaa tai maksaa lehden uusinnat internetin kautta.
Käytä alla olevaa linkkiä, joka ohjaa sinut erittäin helppoon maksujen suorittamisprosessiin.
Lähetä sähköpostia tai soita meille, jos sinulla on ongelmia.

https://missionpresssociety1.bookmark.com/

S-posti: jouni@todistaja.com

MISSION PRESSIN UUSI PUHELIN NUMERO

778-350-1800

Huomio!
Pyydämme anteeksi että tämä lehden lähettäminen viivästyi teknillisten vaikeuksien tähden.

Neuvoa-antavat Veljet ovat käyneet keskusteluja Kesäkonferenssin järjestämisestä ja tekivät päätöksen, että emme järjestä konferenssia tänä vuonna!

Pääkirjoitus

Hedelmistään te tunnette heidät

Pastori Paavo Korpela
Toronto, Ontario

Noin viikko sitten luin lyhyen kirjoituksen mikä kertoi tapauksen, joka on meille monelle tuttu ja on jollain tavoin tapahtunut melkein kaikille isille ja äideille. Se meni tähän tapaan.

Perhe oli ostoskeskuksessa viettämässä lauantai-iltapäivää ”shoppailemassa”. Siinä oli isä ja äiti ja kaksi pientä lasta, 6-vuotias poika ja 4-vuotias pikku-pellavapäinen tyttö. Lupaus oli, että kaikille ostetaan jotain uutta, näin saatiin lapset innokkaasti mukaan. Äiti selailee hametelinettä, katsoo ja kokeilee, sopiiko tämä väri minulle ja tekeekö se minut solakamman näköiseksi. Isä näki siinä lähellä telineen, missä oli tyylikkäitä aurinkolaseja. Hän kokeilee miltä ne näyttävät, varsinkin sellaiset niin kuin lentäjät pitävät, että auringon paiste ei säteile liikaa. Ne tekevät hänestä tyylikkään. Lapsia pidetään silmällä, ettei mitään tapahdu. Mutta, kaikki muuttui, kun äiti ei nähnytkään pikku-tyttöä siinä missä hän oli minuutti sitten. Äiti katsoo hametelineen ympäriltä ja kauemmaksikin, mutta ei nähnyt tyttöä. Hätä alkoi nousta kurkkuun muutamassa sekunnissa. Perheen isä sanoo: ”En minä tiedä minne hän meni, hän oli sinun luona.

”Hätä muuttui täyteen paniikkiin, koska nykymaailmassa pikkulapsi yksin tällaisessa paikassa, missä on paljon ihmisiä ja hälinää, voi olla suuressa vaarassa, varsinkin kun tiedämme, että on saalistajia, joiden tarkoitus on kaapata pikkulapsia.

Huomaa miten nopeasti itsekeskeinen elämä ja tärkeysarvo muuttuivat toisen keskeiseksi. Hame ja aurinkolasit eivät olleet enää missään arvossa kun se, joka meille on äärettömän rakas on kadoksissa. Tällä kertaa tarina päättyi onnellisesti. Tyttö löytyi lasten leikkikaupan näyteikkunan edestä ja mikä helpotus se oli vanhemmille. Me voimme hyvin kuvitella niitä tunteita, joita tämänlainen kokemus tuo. Muistamme sen tunteen, joka valtaa kun lapsi oli kadoksissa ja helpotuksen ilon kun hän löytyi.

Jumala on rakkaus. Hän rakastaa ihmiskuntaa enemmän kuin isä ja äiti voivat koskaan rakastaa pieniä lapsiaan. Miltä Jumalasta tuntuu, kun yksi Hänen omistaan katoaa? Onko se vähemmän kuin miltä meistä tuntuu? Niin kuin susi kiertää lammaslaumaa etsien tilaisuutta ryöstää pikku karitsan, niin on niitä, joiden tarkoitus on viekoitella lapsia ja nuoria pois Jumalan tuntemisesta. Niitä on meidän kansamme johdossa, maamme lain tuomioistuimilla, kouluissa ja yliopistoissa. Nämä ”pedot” opettavat valhetta Jumalasta, Hänen Sanasta ja että Jumalaa ei ole. He pilkkaavat Jumalaa suurilla tyhjillä kehitysoppiväitteillä ja uudella kieroutuneella moraalilla. Pidämme, että kidnappaaja on peto mutta nämä, jotka viekoittelevat toisia pois Jumalan tuntemisesta, ovat arvostettuja kansalaisia vaikka he avoimesti ryöstävät lapsia ja nuoria pois Jumalan yhteydestä. He ovat lähinnä susia lammasten vaatteissa.

Me voimme suojella lapsemme sieppaajalta, kun he ovat pieniä. Mutta kun nuori varttuu, hän käyttää omaa tahtoansa ja tekee omia valintojaan. Kirjoitan tämän varoituksena varsinkin nuorille, kun he menevät korkeampaan kouluun ja elämän markkinoille, että kaikki ei ole niin kuin se näyttää. Jeesus opetti vuorisaarnassaan: Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Matteus 7:15-20: *¨Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.¨*

Meidän nykymaailmamme yhä enemmän näyttää sitä hedelmää, jota nämä väärät profeetat/opettajat ovat kylväneet, ampumiset, väkivalta, ryöstöt, ihmiskauppa, aineet ja huumeet, pandemia, sota, yleinen epävarmuus ja toivottomuus. Kaikki tämä vaan merkitsee, että meidän vapautuksemme päivä on lähellä. Jeesuksen sana tulee toteutumaan, *”Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.”* Ei ole aika pelätä eikä epäillä vaan tehdä niin kuin Jeesus käski. *”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä” (Luuk. 21:28).*

Rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, koska kuljemme Jeesuksen seurassa aina voittosaatossa. Kuljemme kohti valtakuntaa, jossa hallitsee vanhurskaus ja rauha ikuisesti. Meillä on vielä tehtävä, vaikuttaa totuuden puolesta missä vaan tilaisuus avautuu. Herra auttakoon meitä tässä tehtävässä.

Paavo Korpela

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Ajattelematon rajanylitys

On monia rajoja mitä voimme ylittää, mutta yksi raja on tärkein.

Muutimme vuonna 1952 Tornion jokilaaksoon mistä isä oli hakenut opettajan paikkaa ja oli saanut sen. Se oli iso muutos, muuttaa etelästä niin pohjoiseen. Muutto ei ollut ainakaan minun mieleeni, sillä rakastin paikkaa missä asuimme. Oli niin avaraa, ei naapureita lähellä, iso puutarha, metsää ja peltoa ympärillä.

Saavuimme junalla Yli-Vojakkalan asemalle. Siinä lähellä, noin 100 metrin päässä oli koulu, jossa tulemme asumaan. Saavuimme pihaan, siinä vanha koulu, ei kovin iso, yksi luokkahuone vain. Samassa rakennuksessa oli vielä meidän yhden-makuuhuoneen asunto ilman mitään mukavuuksia. Naapuritalot olivat vieressä kummallakin puolella. Edessä pohjoiseen menevä maantie ja sitten yli tien, sillä kohdalla leveä Tornionjoki, Ruotsin ranta toisella puolella. Paikka oli kuitenkin hyvin kaunis.

Sinne saimme pian tavarat ja niin alkoi uusi elämä. Käyttövesi piti hakea joesta, missä oli jyrkkä törmä nousta ylös, juomavesi haettiin aseman takana olevasta kaivosta. Oli siinä isällä kantamista ja talvella vielä puunkanto ja lämmitys. Isälle paikka oli kuitenkin mieluinen. Hän sai soutaa joella ja kalastaa; vetää uistinta. Taimenia, lohta ja isoja haukia sieltä tulikin.

Ainoaan luokkahuoneeseen pääsi myös meidän makuuhuoneesta. Siinä samassa luokassa opetettiin

Tornionjoki

yhtä aikaa neljää eriasteista luokkaa. Alakoulua pidettiin toisessa pienessä rakennuksessa. Oli ollut tarkoitus rakentaa uusi ajanmukainen koulurakennus, mutta se valmistui vasta sen jälkeen, kun olin jo muuttanut takaisin etelään.

Koulunkäynti alkoi ja pian sain hyviä ystäviä. Ystävyys on säilynyt tähän päivään asti. Olen täältä Kanadasta käynyt kolme kertaa siellä entisiä koulukavereita tapaamassa. Varpusta tuli hyvä ystävä, hänen kanssaan hiihdimme ja luistelimme ja kesällä soutelimme. Hän asui muutaman kilometrin päässä meiltä.

Kerran kesällä Varpu sanoikin, että lähdetään mustikkaan Ruotsin puolelle, siellä hän oli ennenkin käynyt. Heidän talon kohdalla oli joessa kova virta, koska yläjuoksulla oli Kukkolankoski. Niin sitten otimme korit. Siskoni lähti myös mukaan. Etsimme mustikoita, mutta ei löydetty mitään hyvää paikkaa. Eväitäkin siellä söimme ja sitten päätettiin lähteä kotiin. Varpu souti ja kun aloimme lähestyä rantaa, huomasimme kauhuksemme, että tullimies oli siellä susikoiran kanssa. Tiesimme tullimiehen hyvin ankaraksi mieheksi. Veneessä sitten kyyristelimme peloissamme ja niin alkoi huuto; siinä todella kuulimme mitä olimme tehneet. Saimme uhkauksia myös vangitsemisesta. Varpu alkoi jo itkea ja ei kai meilläkään itku ollut kaukana. Sitten kuitenkin hän armahti meitä ja lähti pois. Hiljaa lähdettiin kotiin päin. Ihmettelimme myöhemmin, miten hän oli voinut nähdä meidät, kun hänen kodistaan ei voinut nähdä tuota ylityskohtaa. Emme olleet ajatelleet sen paremmin lähtiessämme rajaa ylittämään, että se oli väärin. Niin tämä rajanylitys, tullimiehen tietämättä, oli tosiaan siihen aikaan rangaistava teko, mutta selvisimme onneksi siitä.

Mutta on sellainen raja mikä tulee kerran meidän jokaisen eteen; raja mitä emme voi ylittää huomaamatta. Sitä kutsutaan joskus kuolemanvirraksi. Silloin meillä täytyy todella olla asiat kunnossa Jumalan kanssa ennen kuin pääsemme siitä portista sisälle, mikä vie iäiseen elämään taivaassa. Joten on hyvä tehdä ratkaisu Jumalan puoleen ajoissa, koska emme tiedä milloin on meidän aikamme ylittää se viimeinen raja.

Irmeli Rouhiainen

Pöytävieraat ja takinkääntäjät

Olihan niitä Raamatun päivinäkin. Pietari yksi ehkä parhaimpia esimerkkejä miten takki voi äkkiä kääntyä ympäri. Mies, joka oli uhonnut Jeesukselle, että ei koskaan tätä jättäisi vaikka kaikki muut niin tekisivät ja tarvittaessa menisi vaikka kuolemaan Jeesuksen puolesta, ei jaksanut edes valvoa Jeesuksen kanssa kun Hän tuskissaan rukoili Getsemanessa vaan Jeesuksen piti hänet ja muut opetuslapset kolmesti herättää.

Pelko panee paulan ja niin kävi tällekin uhoajalle. Ei ollut kyse kuolemaan menosta, ei, ihan vaan siitä tunsiko Jeesusta tai että olisi kuulunut Hänen seuraajiinsa. Jossakin evankeliumeista mainitaan, että Pietari toteaa, että ei muka ymmärtänyt mitä hänelle sanottiin. Hyvä yritys! Pietarin viimeinen yritys oli todeta kiroten, että ei todellakaan tuntenut Jeesusta. Ei ihme, että Pietari itkee katkerasti kun kukko viimein ”herättää ” hänet ja hän näkee Jeesuksen katseen. Pietarin uho oli lihan mahtailua ja Jeesus tiesi etukäteen, että sellainen ei kestäisi tiukan paikan tullen. Pietarin kommentti ”vaikka kaikki muut jättäisivät” paljastaa että, hänen mielestään nämä muut opetuslapset vielä voisivat sen tehdäkin, mutta ei hän. Lihan käsivarteen Pietari tarttui myös, kun legioona (n. 4000-8000) sotamiehiä tuli Jeesusta vangitsemaan ja sivalsi korvan pois yhdeltä kaverilta. Suurimmat uhoajat voivat tosi tilanteessa osoittautua pelkureiksi.

Lohdullista on, että ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus lähettää terveisiä opetuslapsille ja mainitsee erikseen ”ja Pietarille”. Ei nuhdesaarnaa ”enköhän minä tämän jo ennustanut”, ”olisihan se pitänyt arvata”, ei, vaan terveiset, terveiset sinulle ja minulle, jotka tunnemme myös epäonnistuneemme niin monesti. Mutta kun helluntaipäivä tuli ja opetuslapset saivat voiman tuli Pietaristakin mies, joka uskalsi julistaa evankeliumia kaikella rohkeudella, kääntämättä enää takkia kaikkien uhkailujen edessä.

Pöytävieraat ovat joskus ihmiselle tärkeämpiä kuin totuus. Johannes Kastajan pää meni ”vadille” kun nuhteli ja puhui liian suoria sanoja Herodeksen vaimolle. Olihan se aikamoinen ja yllättävä toivomus nuorelta tytöltä pyytää Johannes Kastajan päätä. Tuskinpa tyttö tiesi, että tämä oli kostotoimenpide loukatuksi tulleelta äidiltä. Vaikea paikka kuninkaalle joka vieraiden läsnä ollessa oli luvannut toteuttaa tyttärensä toiveen. Mitä tehdä, kun kasvojen menetys oli kyseessä. Niinpä kuningas ”pöytävieraidensa” tähden ei voinut jättää täyttämättä tyttären (äidin) toivetta.

Pilatus yrittää kaikin mahdollisin keinoin vapauttaa Jeesuksen koska ei löydä Hänestä mitään syytä miksi Hänet pitäisi tuomita. Ei auta Herodeksen eteen lähettäminenkään, ei muuta kuin sen että entisistä vihamiehistä tuli ystävät. Vaimon varoitukset eivät auta ei liioin käsien pesu ja lopuksi Pilatus suostuu ”pöytävieraiden” toivomukseen. ”Kansaa miellyttääkseen hän luovuttaa heille Jeesuksen”. On paljon ihmisiä, jotka tutkailevat tuulen suuntaa ja ovat valmiit toisia miellyttääkseen kääntämään takkinsa.

Vähän on niitä, jotka seisovat sanojensa takana vaikka jäisivät yksin. Totuus on se että ”sanansaattaja usein ammutaan” eikä ”totuuden puhuja löydä yösijaa”. Siksi on helpompi uida myötävirtaan ja kuulua ”Yes miesten” joukkoon. Raamattu kuitenkin kehottaa rehellisyyteen ja siihen että ”On” tarkoittaa ON ja ”Ei” tarkoittaa EI. Silloin on helppo elää, kun ei tarvitse kääntyä tuuliviirin tavoin tuulen suuntaan.

Nyt on peiliin katsomisen paikka, niin kuin Anneli on kehottanut. Miten minun kävisi pienen tai suuremman painostuksen edessä. Valuisivatko kaikki ne lupaukset, jotka olen Jeesukselle vuosikymmenten aikana sanonut hiekkaan vai uskaltaisinko tunnustautua Hänen seuraajakseen. Se ei ole vaikeaa tänään, kun voin vapaasti olla kristitty vainoa pelkäämättä. Mutta miten minun uskoni kestäisi, jos siitä tulisi elämän tai kuoleman kysymys? Jumala minua armahtakoon. Tänä aikana koko maailma on täynnä ”pöytävieraita”, jotka liehakoivat ja lietsovat ajattelemaan määrätyllä tavalla ympäröivän kulttuurin ja opetusten tavoin. Se mikä oli kymmenen vuotta sitten, kauhistus on tänään täysin hyväksyttävää. Uskallanko minä, uskaltaako Jeesuksen seuraajat tuoda tänään julki totuuden, joka on muuttumaton ja joka löytyy Raamatusta? *”Jeesus on tie, totuus ja elämä”* ja *”Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti”*. Yhteiskunta muuttuu yhä raaemmaksi sitä mukaa kun Jumalan sana poljetaan maahan ja

eliminoidaan sen rakenteista. ”Mitä voi vanhurskas tehdä kun peruspilarit horjuu?” Kiitos Jumalalle että Hän antaa meille rohkeuden niin että emme vaikene ”pöytävieraiden” tähden emmekä käännä takkia pelosta tai toisten mieliksi olemalla.

Erja Mononen

”Ensimmäinen kohtaamiseni Jeesuksen kanssa”

Olin Länsi-Kanadan Helluntaiseurakuntien nuorisokonferenssissa Kamloopsissa keväällä 1996. Eräs seurakuntani vapaaehtoistyöntekijä oli saanut houkuteltua meidät 15-vuotiaat pojat mukaan ja ihmettelin, että olimmekin lähteneet tapahtumaan. Vaikka kävimme usein nuorten illoissa perjantaisin, seurakunta oli meille lähinnä kätevä kokoontumispaikka, johon tulimme eri puolelta kaupunkia tapaamaan toisiamme. Nuorten iltojen jälkeen, viikonloput yleensä täyttyivät asioista, jotka edustivat täysin erilaisia arvoja. Sydämemme olivat etäällä Jumalasta ja usko oli meille pelkkä muodollisuus.

Iltatilaisuudessa stadionilla kuhisi noin 5000 nuorta. Kristillinen musiikki oli laadukkaasti tehty värivaloineen ja savulaitteineen. Ilmapiiri oli hämmentävän erilainen kuin mitä olin aiemmin kokenut – jotenkin rakkaudellisen ja lämpimän tuntuinen. Kun lavalle ajoi rullatuolissa istuva puhuja, mietin, että mitäköhän hänellä olisi meille sanottavaa. Mutta puhe oli pysäyttävä. Mies kertoi, kuinka hänellä oli parantumaton sairaus ja että hän oli luovuttanut loppuelämänsä Jumalan palvelemiseen – ne päivät, jotka hänellä oli vielä jäljellä. Kuuntelin pala kurkussa kuin naulittuna penkkiini. Olin yhtäkkiä

Kaikkivaltiaan puhuttelussa.

”Lasken kymmenestä nollaan,” haastoi mies puheensa loputtua. ”Sinä, jolla ei ole asiat kunnossa Jumalan kanssa, nouse penkistäsi ja tule tänne eteen rukoilemaan.” Tunsin kuinka sydämeni hakkasi rinnassani ja kuulin sisimmässäsi äänen: ”Valtteri, jos et nyt antaudu minulle, menee pitkään ennen kuin olet jälleen tällä paikalla.” Huomasin juoksevani alttarille. Polvistuin ja pyysin syntejäni anteeksi. Itkin. Olin helpottunut ja onnellinen! Mietin samalla mitä kaverit ajattelisivat minusta. Katsoin taakseni ja ilokseni hekin olivat polvillaan takanani rukouksessa. Sinä iltana poistuin kavereideni kanssa stadionilta ja hengitin syvään. Koin uudestisyntyneen puhtauden ja rauhan, joka oli parempi kuin mikään tunne, mitä olin koskaan elämässäni kokenut.

Valtteri Tuokkola

Lisan elämästä Osa 2

Vuonna 1978 Sault Ste. Mariessa vieraillessamme, ostimme tilavan kesäasunnon, suuren Superior-järven rannalta. Se olikin hyvä ratkaisu, koska Lisan kanssa emme pystyneet matkustamaan. Sinne oli vain kovin pitkä matka, 620 km kun Amerikan kautta oikaistiin.

Kävimme siellä monta kertaa vuodessa, joskus talvellakin ja myös muutama joulukin vietettiin siellä. Meillä oli isot autot, "vanit" niin kuin täällä sanotaan. Lisalla oli oma vuode siellä takaosassa. Hyvin matkat menivät. Kyllä Lisa oli aina iloinen, kun tultiin mökille. Voi sitä riemua, kun hän näki ne tutut paikat siellä. Meille nuo matkat olivat virkistäviä myös. Siellä saimme usein pitää ystäviä ja sukulaisia vieraina ja myös käydä kaupungissa sunnuntaina kirkkotilaisuuksissa. Lisa oli myös mukanamme useissa konfferensseissa. Hän oli usein autossa ja vuorotellen kävimme tilaisuuksissa. Kun oli jokin isompi juhla, Hannu antoi minun mennä. Siis toinen oli aina Lisan kanssa autossa. Häntä ei voinut juuri yksin jättää, ei kotonakaan.

Israelin matka

Pääsin viiden viikon Suomi- ja Israel matkalle vuonna 1992 kun Hannu otti töistä vapaata ja hoiti Lisaa. Se matka oli kyllä niin ihana. Suomessa kävin tapaamassa kaikkia sukulaisia ja ystävia ja sitten 12-päivän Israel matka kivan Anjan kanssa (Hannun veljen vaimo). Meillä oli hauskaa. Israelin matkasta jäi erikoisesti mieleeni tyhjä hauta. Jeesus oli ylösnoussut! Se todella puhutteli. Tein toisenkin Suomi-matkan yksin vuonna 1999. Hannu teki myös yksin kaksi matkaa Suomeen. Kolme kertaa voitiin matkustaa yhdessä, kun saatiin sukulaiset hoitamaan Lisaa. Siskon tytär, Outi oli vuonna -82 ja siskoni Airi miehensä Laurin (Tomminen) kanssa vuosina - 90 ja -96. Olimme heille hyvin kiitollisia, ei ollut mikään pikku juttu hoitaa Lisaa. Meillä oli seurakunta-toiminta Windsorissa noin 20-vuoden aikana. Sitten ihmiset alkoivat muuttaa pois ja seurakuntakin lopetettiin. Meitä ei jäänyt montaa sinne, me, siskoni perhe ja muutama muu. Oli aika yksinäistä aikaa siellä. Emme voineet muuttaa mihinkään Lisan kanssa. Hannulla oli hyvä työ Fordin autotehtaalla koneistajana ja työnjohtajana. Hän jäi 60-vuotiaana eläkkeelle voidakseen auttaa Lisan hoidossa.

Arkipäivät

Lisahan ei voinut tehdä mitään itse, vain päätä käänteli, käsiä ja jalkoja liikutti. Hänet piti kääntää monesti yössä. Ruoka piti aina olla soseena, ja sittenkin se meni "väärään kurkkuun" ja taas yskittiin sinisenä ja monesti sain kasvoilleni ruokaa. Häntä myös nauratti syödessä, kun katsoi minua. Joskus olin vihainen ja sanoin, että nyt et naura yhtään. Hän katsoi muualle ja kun taas näki minut niin tuli uusi naurunpyrskähdys. Olin varmaan niin huvittavan näköinen. Jälkiruoaksi oli aina jotain makeaa mistä hän tykkäsi. Tein hänelle päivä- ja ilta ruoat. Kesällä ostettiin omenia, luumuja ja persikoita ja tein niistä hilloa, mistä

Kuva otettu meidän mökillä. Lisa noin 15-vuotiaana

sitten illaksi keitin hänelle kiisselin tai puuroa. Lisa tykkäsi katsoa kirjoja, joissa oli pieniä kuvia; niitä hän kyllä tarkasti katsoi, samoin kaikkia värikkäitä kuvia. Katossa oli myös isoja paperikuvia, joita aina vaihdettiin. Myös illalla hän katseli videoita, missä pienet sukulaistytöt leikkivät ja puhuivat. Lisa myös heille jutteli omalla tyylillään. Hän nautti katsella ulos ikkunasta, siitä näkyikin iso puu ja lehdet siellä heiluivat. Lisa jokelteli kuin pikku vauvat. Sanoi kyllä myös "eh" ja "oh", kun kysyin jotain. Puhuin hänelle taivaasta, miten hyvä siellä olisi olla ja siitä hän ei tykännyt ollenkaan. Hän ajatteli, että tämä on taivas hänelle, kun äiti ja isä juoksevat hänen luokseen jos hän vähänkin yskii ym. Hän tunsi hyvin tutut ihmiset, joille hymyili. Kerran, kun siskoni Raina syötti Lisaa, Lisa sanoi hankalaa, tai sinnepäin. Hankalaa se olikin. Kukaan ei olisi halunnut syöttää, kun se oli niin hankalaa. Kun laittoi ruokaa suuhun, tuli se takaisin ja niin edelleen, yskitti ja muuta. Lisalla oli vesipeti monet vuodet. Hänelle ei tullut makuuhaavoja ollenkaan, ja sitten loppuvuodet sairaalapeti missä oli kumipatja, jossa ilma kiersi moottorin avulla.

Kanadassa ei makseta omaishoitajalle palkkaa, eikä siihen aikaan annettu lapsilisää. Vasta kun Lisa täytti 18 vuotta, hän sai eläkettä mistä aina piti tehdä selvä mihin käytettiin. Sain -95 luvun puolivälissä vapaapäivän, viisi tuntia viikossa. Sekin tuntui työltä lähteä johonkin kauppakeskukseen kiertelemään, kun olin aina tottunut olemaan kotona. Sain välillä seuraa Rainasta tai hänen tyttärestään Päivistä; silloin oli mukavampaa käydä jossain syömässä ja kierrellä kaupoissa.

Vuonna 1987 rakennettiin siipirakennus mihin Lisalle tuli isompi huone. Siihen tuli sauna myös ja iso komero. Uloskäynti oli myös parvekkeelle ja siitä hissillä alas. Iso ikkuna myös, avara

JATKUU SIVULLA 8

Jeesuksen Kädet

Tämä runon on omistettu meidän tyttärellemme Maritalle (joka on vaikeakehitysvammainen) 18.11.01. Runon kirjoitti muistiin ystävämme Riitta Mäki, mutta ei olisi siihen pystynyt ellei Herra olisi runoa antanut. Marita oli silloin TÄYS;ssä. Hänelle oli tehty 2 pitkää selkäleikkausta. Tuli komplikaatioita ja hänen tilansa huononi. Siihen tilanteeseen tämä runo tuli lohdukseksi ja siunaukseksi meille ja muille siellä osastolla.

Mitkä ovat nuo kädet, jotka hellästi koskettivat, jotka hiuksiani silittivät ja lohduttivat.
Mitkä ovat nuo kädet, jotka eivät väsy, vaan ne kantavat, vaikka taakat on painavat.
Mitkä ovat nuo kädet, jotka aina siunaavat.
Nuo kädet joissa ei kostoa.
Nuo kädet ovat arpien täyttämät, nuo kädet, jotka kaiken kestävät.
Näihin käsiin kerran naulat lyötiin Golgatan, niihen käsiin lyötiin synnit maailman.
Nuo kädet rakkaat, arpiset, myös tänään tuovat lohdun sydämeen.
Nuo kädet haavat sitovat, nuo kädet kivun kantavat.
Sinä ystävä, matkamies, anna noihin käsiin elämäsi! Hän huomisesi jo ties.
Nuo kädet eivät väsy ollenkaan, ne ovat Isän kädet voimakkaat.
Ne täällä maassa kyynelten, sua kantaa päivään uutehen.
Ja kerran rajan viimeisen, saat ylittää, kun kantaa kädet iankaikkiset.

Lähettänyt Raija Olli, Isokyrö

Tartu kiinni iankaikkseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. **Jokainen ihminen on syntinen.** "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisynny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:
Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

LähetystyönViesti

Terveisiä Tanskasta Raamatunkäännöstyöstä maailmalla ja Meksikossa

Teksti ja kuvat Kari Ranta

Maailmassa on viimeisimpien tietojen mukaan yhteensä 7,387 kieltä. Vajaalla kymmenellä prosentilla näistä on koko Raamattu – yhteensä 721 kielellä, joita puhuu noin 5.75 miljardia ihmistä. Koko Uusi testamentti on käännetty 1,617 kielelle (830 miljoonaa ihmistä), ja osia Raamatusta on 1,011 kielellä (457 miljoonaa ihmistä). Noin 2 miljardia ihmistä siis puhuu jotain 6,666 kielistä, joilla ei ole vielä koko Raamattua. Lisäksi 145 miljoonaa ihmistä puhuu jotain 1,892 kielistä, joissa ei ole vielä yhtään Raamatun osaa eikä työtä ole näissä vielä aloitettu.

HBT Julian saa Raamattukodin johtajalta Halvor Ronningilta todistuksen opintomatkasta Israeliin.

Kristin i Chad: Kristin oli Chadissa, Pohjois-Afrikassa pari vuotta sitten vapaaehtoisena, ja nyt tänä kesänä taas.

Nämä ovat valtavan suuria numeroita, ja voivat vaikuttaa mahdottomuudelta käsittää, saati sitten saavuttaa Jumalan Sanalla. Raamatunkäännöstyö on kuitenkin käynnissä jo 3,064 kielen parissa, joita puhuu 1.1 miljardia ihmistä, ja omalta osaltamme saamme kaikki olla mukana ikään kuin siirtämässä yhtä ja toista kieltä eteenpäin näissä tilastoissa – lisäämässä Raamatun saatavuutta lähetyskäskyä toteuttaessamme. Jeesus käskee seuraajiaan ei vaan saarnaamaan ja kastamaan, mutta myös opettamaan kaikkia kansoja ”noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa”

Vuodesta 1998 lähtien olemme saaneet toteuttaa raamatunkäännöstyön edistämistä Meksikon purepetsha-kansan kanssa. Purepetshan kieltä puhuu arviolta neljännesmiljoona Meksikon läntisen Michoacánin osavaltion asukasta ja siirtolaista eri puolilla Yhdysvaltoja. Kieli ei ole sukua millekään muulle kielelle Meso-Amerikassa, ja aikoinaan purepetsojen valtakunta ulottui koko läntisen Meksikon alueelle.

Purepetsha raamatunkäännöstiimi on nyt saanut koko Vanhan testamentin käännettyä, ja työ on ”vain” tarkastusta vailla ennen julkaisua. Uusi testamentti, Diósïri Karakata P’urheepecha Jimbo, julkaistiin jo koekäännöksenä vuonna 2012 ja se käydään vielä läpi, ennen kuin koko Raamattu julkaistaan. Uusi testamentti purepetshaksi, on luettavissa YouVersion älypuhelin sovelluksen kautta nimellä ”Western Highland Purepecha”.

Käännöstiimin tuli vähän aikaa sitten uusi jäsen, Rebecca, joka tarkistaa sana-sanalta Paratext-ohjelman tekemää takaisinkäännöstä espanjaksi. Tätä sitten Raamattuseuran konsultti käyttää tarkastamaan käännöksen uskollisuutta hepreankieliselle alkutekstille. Ennen tätä vaihetta, tiimin jäsenet tarkastavat toistensa kääntämät kirjat. Lopuksi myös tekstin ymmärrettävyyttä tarkastutetaan tiimin ulkopuolisten tahojen kanssa. Koko tämä tarkastusvaihe on ollut jo käynnissä kääntämisen aikana. Se kestää vielä parisen vuotta, ennen kuin koko Raamattu voidaan julkaista purepetshan kielellä.

Tiimin jäsen Julian osallistui pari vuotta sitten Israelissa Raamattukodin opinto-ohjelmaan kääntäjille ja konsulteille. Siellä hän tutustui sekä maantie-

toon että Raamatun aikaisiin paikkoihin, antaen hänelle, ja hänen kauttaan purepetsha käännöstiimille, tarpeellista tietoa heidän työhönsä.

Käännöstiimin muutkin jäsenet jatkavat tekstin tarkastamista ja muokkaamista. Joaquín suuntaa tämän käännöksen valmistuttua auttamaan muita käännöshankkeita konsulttina. Hän koordinoi myös työtä siirtolaisten parissa Yhdysvalloissa, mm. viemällä sinne ryhmiä vanhuksia tapaamaan lapsiaan ja lapsenlapsiaan, joita eivät ole tavanneet ehkä koskaan.

Lazaro, joka on toiminut rehtorina ja opettajakoulun professorina, valittiin hiljattain koko Michoacánin osavaltion intiaanikielisten koulujen opetusministeriksi. Tanganxuan, joka oli 2004 tiimin nuorin jäsen ja ainoa perustajajäsen, jatkaa opettajana ja hänen vanhin tyttärensä Shaden suuntaa nyt kielitieteen opintoihin. Tanganxuanin isä, Pedro Marquez, oli kielitieteen tohtori, joka konsultoi myös käännöstä. Pedro kuoli vuosi sitten alle 60-vuotiaana.

Vaikka jouduimme perheenä evakuoimaan Meksikosta, siellä edelleen vallitsevan huumesodan jaloista, työ on jatkunut etäältä hyvin. Välillä teimme työtä Suomen Wycliffe järjestössä, ennen kuin siirryimme tukemaan Tanskan Wycliffe järjestöä. Täällä vahvistamme raamatunkäännöstyön näkyvyyttä ja uusien lähettien lähettämistä. Kari mm. pitää kokouksia tanskalaisissa seurakunnissa ja yhdessä olemme valmistaneet lähettämiskäsikirjan.

Iloitsemme siitä, että saamme olla vaikuttamassa maailmanlaajuisesti siihen, että saavuttamattomat kansat saavat Jumalan Sanan omalla kielellään!

Yksi ensimmäisistä läheteistä pitkään aikaan Tanskasta on Kristin, joka on tänä kesänä Chadissa, Pohjois-Afrikassa, ja syksyllä jatkaa toisen vuoden kielitieteen ja käännöstyön MA-opintoja Trinity Western University:ssä Kanadassa.

Toinen tanskalainen lähettikandidaatti, Lærke, on tämän kesän Meksikon kollegojamme mm. auttamassa ScriptureEarth.org nettisivun uudistamisessa. Lærke opiskelee IT-alalle, joten hän käyttää osaamistaan edistämään raamatunkäännösten levittämistä internetin välityksellä.

Tanskan uusi lähetti Kristin siunattiin hänen seurakunnassaan raamatunkäännöstyöhön - vasemmalla Tanskan Wycliffen johtaja Lene Nielsen.

Purepetsha raamatunkääntäjät Joaquin, Lazaro ja Tanganxuan sekä tarkastaja Rebecca käännöstoimiston edessä Meksikossa.

Jos tapaatte maahanmuuttajan mistäpäin maailmaa tahansa, on mahdollista, että hänen äidinkielisiä Raamatun osia löytyy ScriptureEarth.org nettisivulta. Purepetshaksi sieltä löytyy jopa koko Uusi testamentti äänikirjana, jota voi kuunnella mm. kännykältä. Lisätietoa Raamatunkäännöstyöstä ja mahdollisuudesta osallistua siihen löytyy mm. wycliffe.net sivuilta, Kanadassa wycliffe.ca, USAssa wycliffe.org ja Suomessa wycliffe.fi sivustolta. Jokaisen maan kautta voi myös tukea meidän työtämme suoraan.

Kari Ranta

Jonathanin ja Melissan kesätervehdys!

Israel on maahanmuuttomaa ja siksi siellä puhuttujen kielten määrä on suuri – Israelissa on yli 37 yleistä kieltä ja murretta. Maahanmuuttoministeriön tietojen mukaan viime vuoden itsenäisyyspäivän ja vuoden 2022 itsenäisyyspäivän välisenä aikana Israeliin muutti 42 675 maahanmuuttajaa. Eniten maahanmuuttajia, 33% kaikista saapuneista, on tänä vuonna tullut Venäjältä.

Ukrainasta on saapunut noin 27%, Yhdysvalloista 10% ja Ranskasta 8%. Monista muista maista on muuttanut pienempiä määriä Israeliin. Kesäkuuhun mennessä Israeliin on saapunut jo yli 25 000 siirtolaista sitten Ukrainan sodan syttymisen eli 24. helmikuuta jälkeen osana ”Maahanmuuttajat kotiin” nimistä operaatiota, joka on suurin Israeliin suuntautuva maahanmuutto-operaatio sitten Neuvostoliitosta 1990-luvulla tapahtuneen muuttoliikkeen.

Olemme nyt hankkimassa ukrainankielisiä Raamattuja näiden uusien siirtolaisten käsiin kesän loppuun mennessä. Raamatut on jo lähetetty rahtilaivalla Israeliin ja toivon mukaan saamme pian jakaa niitä halukkaille. Rukoilemme viisautta, miten voisimme osaltamme auttaa näitä ihmisiä ja tuoda heille Jumalan ilosanomaa kaiken sen kärsimyksen jälkeen, mita he ovat sodassa kokeneet. Noin 3 000 uutta Etiopiasta saapuvaa maahanmuuttajaa on tulossa Israeliin lähikuukausina. Valtion perustamisen jälkeen Etiopiasta on muuttanut Israeliin yhteensä noin 92 000 siirtolaista. Amharankielisiä Raamattuja on jaettu edelleen eri paikkakunnilla ympäri Israelia. Jatkamme Raamattutyötä siinä uskossa, että Jumalan Sana on totuus ja jokaisen meistä tarvitsee saada kuulla Jumalan totuus ja löytää Vapahtaja Jeesus ja uskoa häneen henkilökohtaisesti.

Asumme Jad Hashmonassa ja juuri eilen uusimme vuokrasopimuksen ensi vuoden kesäkuun loppuun asti. Minä toimin edelleen fysioterapeuttina omassa klinikassani ja lisäksi olen opastanut muutamia turistiryhmiä viimeisen kahden kuukauden aikana. Olen myös mukana vapaaehtoisena naisten turvakodissa Beershebassa. Vaimoni Melissa opettaa edelleen englantia ja on toisinaan Jad Hashmonan hotellissa töissä. Naomi tyttäremme (12 v.) päättää kohta kuudennen luokan ja on pyrkimässä uuteen kouluun Jerusalemissa. Kiitämme teitä uskollisia ystäviä siitä Raamattutyön tuesta, jonka olemme saaneet monien vuosien aikana.

Jonathan & Melissa Syväntö

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Uskonuudistuksen aika

Elettiin vuotta 2007. Olimme olleet viimeksi Toronton Saalem kirkon ympäristötyöntekijoinä. Toimimme ympäristössä useilla paikkakunnilla, Perry Sound, Saint Katarina, Montreal. Kaikilla näillä paikkakunnilla oli joitakin suomalaisia, jotka kokoontuivat kerran kuussa. Saint Katariinassa oli ennästään kirkko, missä saimme kokoontua tai sitten kokoonnuimme kodeissa.

Kun tämä työmuoto lakkautettiin, muutimme pois kirkon vahtimestarin toimesta. Silloin nousi mieleen, nyt mennään Suomeen, olimme nyt eläkkeellä. Päätimme lähteä Suomeen ja saimme auton ja ajelimme ystäviä tervehtimässä. Olimme viikon Virossa lomakylpylässä ja sitten menimme Kuopioon. Siellä ystävät kehottivat meitä menemään Kelotin rantamajoille. Niin teimmekin. Siellä oli iso bussi, joka oli tuonut Helsingistä yli 40 Israelin-ystävää. Se oli meille yllätys, koska aina olemme olleet samassa ajatuksessa suhteessamme Israeliin. Iltapäivä oli pitkällä, ruokailu oli menossa ja illalla oli iltanuotio. Siellä oli puhetta pitämässä Joonas Kelottijärvi. Sanoin itsekin siinä muutaman sanan. Lähdimme siitä kämppään, oli jo vähän viileää. Meidän perään lähti joku henkilö ja sanoi haluavansa rukoilla meidän kanssanne. Kiitin ja sanoin, että se olisi meille tärkeää. Menimme kohta temppeliin ja polvistuimme penkin viereen. Keski-ikäinen sisar alkoi rukoilla, mutta se muuttui kohta kielilläpuhumisen jälkeen. Hän sanoi, että Pyhä henki antaa teille uuden tehtävän, mikä antaa teille kirkastuvan tien ja paljon siunausta. Siinä oli tietysti muutakin, mutta itse tehtävästä ei ollut mitään puhetta. Seuraavana päivänä kun lähdimme ajelemaan etelään, niin Tornionjoen varrella ostimme savustetun lohen. Siinä paikassa olimme olleet muutaman kerran. Kun sitten pysähdyimme syömään siinä autossa vaan, niin katseemme kohtasi; molempien silmissä oli kysyvä ilme. Mitä nyt? Hehän olivat Israel ystäviä - joo, se varmaan liittyy Israeliin tämä sanoma, jonka saimme. No siinä maisemat vaihtuivat ja Kuopion torni tuli näkyviin. Menimme ystävien kotiin. Siellä oli kova Israel-kuume päällä ja rouva kohta alussa sanoi että no, sitten lähdetään Israeliin. Tämä pariskunta oli jo ilmoittautunut. Hän otti puhelimen, valitsi numeron ja sanoi, että täällä on pariskunta, joka on Israeliin lähdössä. Hän antoi puhelimen minulle. Puhelimessa oli Raili Karppinen ja ilmoittautumisemme matkalle oli tehty. Sitten matkustimme takaisin kotiin, mutta Lapissa saamamme sanoma ei jättänyt sijaa muille suunnitelmille. Matka Israeliin oli kyllä paikallaan.

Tilasin lehden, Sana Jerusalemista. Luettuani lehteä, huomasin siinä meille paljon uutta tietoa tehtävää varten. Jerusalemissa oli saatu näky rukoustsunamista. Se oli juuri meille. Artikkelissa kehotettiin rukoilemaan Israelin puolesta ja keskittämään rukoukset kullakin aikavyöhykkeellä aamuksi klo viidesta seitsemään ja illalla samoin. Näin rukoukset kattaisivat koko maapallon. Ja aihe oli Israel. Otimme sen omaksemme ja näin olimme päässeet kiinni uuteen tehtävään, mikä ilmoitettiin meille lähellä Norjan rajaa. Joonaksen puheesta jäi vielä sellainen totuus mieleen, että jos saat tässä tilaisuudessa jotakin tärkeää sydämellesi, niin unhota kaikki muu ja suunnistaudu eteenpäin. Näin olimme päässeet alkuun uudessa tehtävässämme ja erikoisvastauksia alkoi tulla.

Nuorimman poikamme Lassen pojan perheeseen syntyi poika. Näin saimme siirtyä perheessämme neljänteen polveen. Perhe asui Oulussa, mutta muutti pian Torontoon. Pian muuton jälkeen syntyi heille vielä tytär Anna Katariina. Meillä on ollut iloa ja siunausta. Meitä oli viisi kun tulimme Kanadaan, nyt meitä on 21. Kiitos Herralle! Tässä on vielä mainittava Heikin sukuhaara. Johnilla ja Samatralla on kaksi poikaa, Henrik ja Harden.

Kun alussa puhuin uudistumisesta, tämä kaikki on ollut sitä. Raamatun Sanan mukaan ihminen on syntymän perusteella kaksiosainen. Ensinnäkin on lihallinen syntymä. Jeesus sanoo, mikä lihasta on syntynyt on liha, ja mikä hengestä on syntynyt on henki. Jeesus sanoi, että liha taistelee henkeä vastaan ja henki lihaa vastaan. Jos vaikka kauan uskossaolleella hengen hallinta heikkenee, niin lihallinen ihminen pääsee voitolle. Siinä tapahtuu ensimmäisenä se, että rukouselämä heikkenee ja sen myötä raamatunlukeminen. Tilalle tulee jotain muuta toisarvoista. Usein myös uskon kylmentyessä lähimmäiset menevät kauemmaksi.

Uusi tehtävä on todella tuonut meille paljon siunausta. Olimme joskus ajatelleet Suomi-kotiin muuttamista. Sitten kun siita tuli tosi, oli se meille yllätys. Olemme iloinneet tästä, tämä on hyvä paikka asua. Rukoilemme joka aamu ja ilta Israelin puolesta ja perheen puolesta. Yhtykää rukoilemaan Israelin puolesta.

Raimo Silegren

JATKOA SIVULTA 5

Lisan elämästä

näköala Lisan katsella ulos. Sauna oli kyllä tarpeen, se oli aivan sängyn päässä. Hannulla oli ollut aina iso työ kantaa hänet alakerran saunaan. Lisa sai kaikki apuvalineet, nosturin, pyörätuolit ym. ilmaiseksi, samoin lääkkeet, vaipat ja muut tarpeet.

Suuret haasteet

Sitten alkoivat Lisan neljä vuotta kestävä hirveät kärsimysvuodet. Ne alkoivat joulun maissa ja kun pyhät olivat ohi, veimme hänet sairaalaan. Hän itki paljon hiestä märkänä. Sairaalassa otettiin kuva päästä. Todettiin että on painetta päässä eikä kannata leikata; hän voisi kuolla leikkaukseen eikä muutenkaan eläisi kauan. Sairaalassa oloa kesti seitsemän viikkoa. Siellä laitettiin syöttöletku vatsaan. Oli vaikea löytää sopivaa annosta ruokaa, joten ruoka tuli usein pois. Kerran kun menimme häntä katsomaan sairaalaan, huomasimme, että jalat olivat turvoksissa ja jalkapohjissa oli rakkuloita. Koska hän sai tiputusta oli neste mennyt ihon alle, eikä sitä oltu huomattu. Muutenkin nuo sairaalareissut olivat ikäviä. Hoitajilla ei riittänyt aikaa Lisalle. Yleensä istuin siellä koko päivän ja kun Hannu tuli illalla, niin sitten vasta lähdettiin kotiin. Kävi kyllä työstä siellä istuminen. Monta kertaa meitä pyydettiin tulemaan sairaalaan, kun ajateltiin, ettei Lisa elä kauan. Hänellä oli usein keuhkokuume ja oli oikein

Vuonna 1987 rakennettiin siipirakennus mihin Lisalle tuli isompi huone. Siihen tuli sauna myös ja iso komero. Uloskäynti oli myös parvekkeelle ja siitä hissillä alas. Iso ikkuna myös, avara näköala Lisan katsella ulos.

huonossa kunnossa. Kerrankin istuttiin siellä koko yön, Lisa hengitti vain 3- 4 kertaa minuutissa.

Pitkän sairaalassaolon jälkeen tuli päivä kun alettiin suunnitella Lisan siirtoa johonkin toiseen paikkaan. Puhuivat meille siitä ja myös Lisan kuolemasta. Olin kotona flunssassa ja Hannu oli sairaalassa. Häneltä tultiin kysymään, otammeko Lisan kotiin kuolemaan. Hannu soitti minulle, mitäs muuta voisi sanoa, että otetaan lapsi kotiin. Ja niin Lisa tuli ambulanssilla kotiin. Mukana tuli syöttöteline, letku, ruoat, kone mikä auttoi hengitykseen ja valtavan paljon lääkettä. Kyllä istuin ja mietin miten opitaan näitä kaikkia käyttämään, kukaan ei neuvonut. Lisa tuli kotiin kuumeisena, hengitys ei kulkenut hyvin ja keuhkot täynna limaa. Sairaanhoitaja kävi ja soitti myös hautaustoimistoon ja lääkärille, sanoi ettei Lisa aamua näe. Ja miten kävi?

Neljä seuraavaa vuotta Lisa oli tuskissa, eikä lääkkeistä ollut apua. Monta matkaa piti tehdä sairaalaan ambulansilla, kun syöttöletku irtosi ym asioita tapahtui. Kivut lisääntyivät, lääkkeitä lisättiin, myös morfiini pistoksia annettiin. Meidän piti täyttää ne piikit ja Hannun laittaa perhonen jalkaan mistä sitten piikki laitettiin sisälle. Sitä ei Lisan iho kestänyt, vaan kovettui siitä kohdasta. Sitten Fentanyl laput (100 mcg) kolmen päivän välein. Mikään ei auttanut; muita lääkkeitä piti pumpata pieneen vatsaan jatkuvasti, mutta ilman apua. Lisan kaunis hymy katosi ensimmäisen sairaalareissun jälkeen, ei ollut enää aihetta hymyillä. Voi sitä itkua mitä kesti monta tuntia päivässä. Pidimme häntä kädestä kiinni ja hän katsoi meitä silmiin, miksi ei minua auteta. Se oli meille myös sydäntä raastavaa. Yöllä piti käydä pari kertaa lääkettä antamassa. Hannu usein teki sen ja sitten kun yski, niin piti juosta ottamaan limaa pois koneella. Vähiksi jäivät meidän younet, oikeastaan ne olivat aina jääneet.

Irmeli Rouhiainen

Jatkuu seuraavassa numerossa

Uskonto – uskonnollisuus – elävä usko

Maailmassa on miljoonia erilaisia uskontoja, uskomuksia ja jumalia. Intiassa käydessämme joku sanoi, että siellä on 33 miljoonaa jumalaa, joita palvotaan ja lepytellään erilaisilla uhreilla.

Uskon asioista puhuttaessa käytetään yleensä kolmea erilaista sanaa: uskonto, uskonnollisuus ja usko. Uskonto tarkoittaa tietoa ja oppia jostakin johon uskotaan. Uskonnollisuus tarkoittaa jonkin uskonnon seuraamista ja harjoittamista johon uskotaan. Usko, silloin kun mennään teorian tietoa syvemmälle, jolloin jo puhutaan elävästä uskosta, on taas ihmisen sisäinen kokemus Jumalan todellisuudesta. Sitä ei ihminen itse yksistään voi saada aikaan. Vain Jumala itse Jeesuksen kautta, voi saada sen meissä aikaan. Lisäksi vielä Hän on hyvin halukas ja valmis herättämään tuon elävän uskon meissä. Sitä vartenhan Jeesus tuli maan päälle, että meillä Hänen sovitustyönsä kautta olisi mahdollisuus saada syntiemme sovitus ja iankaikkinen elämä.

Evankeliumeissa meille kerrotaan miten meidän tulee syntisyytemme tunnustaen ja parannusta tehden lähestyä Jeesusta Kristusta uskoen, että Hän on sekä Jumalan Poika että ihmisen poika. Jumalan valitsema voideltu Kristus Jeesus, syntiemme sovittaja ja Lunastajamme jolla on valta. Kristillisen uskonnon ja uskonnollisuuden tulisi johdattaa meidät Jeesuksen luokse, omistamaan tuo elävä usko ja Jumalan tunteminen, josta Hän niin usein puhui. Esim. Joh. 17:3 Jeesus sanoi: *”Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja Hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.”* Lisäksi Joh. 7:38-39, *Jeesus sanoi: ”Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat. Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat Häneen.”*

Ongelmana kuitenkin on, että uskonnon tieto ja uskonnollisuuden harjoittaminen pelkästään ihmisen oman ymmärryksen mukaisesti, voi tulla täysin sokeaksi Jumalan totuudelle, ellei sen anneta johdattaa meitä henkilökohtaiseen yhteyteen Jeesuksen Kristuksen kanssa. Sillä vain Hänen kauttaan voimme omistaa sovituksen ja iankaikkisen elämän Hengen, joka valaisee ymmärryksemme ja käsityskykymme.

Uskonnollisuuden harjoittamisessa ei ole iankaikkista elämää, se löytyy vain henkilökohtaisesta suhteesta hengellisen elämän antajaan, Jeesukseen Kristukseen. Uskonto, vain pelkkänä uskonnollisuutena, voi jopa turmella ihmisen elämän. Uskonnollisuus, ilman Jeesuksen antamaa sisästä valoa ja ymmärrystä voi tehdä niin sokeaksi, että se alkaa vainota ja jopa tappaa elävän uskon omistavia ja myös niitä, joiden usko on erilainen.

Esimerkiksi Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana Hänen suurimmat vastustajansa ja vihamiehensä olivat juutalaiset uskonnolliset johtajat, joiden sisintä Jumalan Sanan tutkiminen ei ollut päässyt muuttamaan. Kovuus, itseriittoisuus, ahneus ja vallanhalu muurasivat tehokkaasti umpeen muotojumalisten johtajien sydämet ja silmät. Juuri he, uskonnollisuutta harrastavat johtajat, huusivat Jeesuksen ristille kuolemaan. Tästä voimme huomata miten todella umpisokea voi olla uskonnollisuus ilman todellista Jumalan tuntemusta. Mutta emme tästä voi syyttää vain heitä. Tosiasiaksi kuitenkin jää, että meidän syntimme olivat ne, jotka Jeesuksen ristille veivät. Syyllisyys siihen on siis kaikkien meidän yhteinen asia.

Edelleenkin Jumalan valo loistaa meille Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Se on tarjolla jokaiselle, joka todella haluaa tulla tuntemaan totuuden. Pysyvä, iankaikkinen totuus voidaan tulla tuntemaan vain persoonan, siis Jeesuksen Kristuksen kautta. Ainoastaan Pyhän Hengen synnyttämä yhteys Jeesukseen mahdollistaa syntien anteeksisaamisen ja sisäisen vapauden kokemisen, sekä arvomaailmamme muuttumisen. Maailmamme on täynnä eri nimikkeiden alla olevaa uskonnollisuutta. Todellisen totuutta etsivän tulee mennä paljon syvemmälle. Etsiä elävän uskomme aloittajaa ja sen täydelliseksi tekijää, Jeesusta Kristusta, ja sitä iankaikkista elämää ja Jumalan tuntemusta, jota Hän syntiemme sovituksessa meille tarjoaa.

Veikko Aro-Panula

Pyydämmekö vai käskemmekö?

Kauan sitten, Vancouverin Kotikirkossa yksi vanhemmisto veljistä aloitti tilaisuuden. Hän puhui siitä, kuinka rukoilemme Jumalaa. Pidämmekö Jumalaa palvelijana, jota käskemme; tee tämä tai tee tuo, tai paranna lapseni tai lopeta tuo sota tai jotain vastaavanlaista, voidaan myös käsittää käskynä. Vai pyydämmekö että Jumala suuressa armossaan vastaisi pyyntöihimme.

Hänen sanoistaan en muuta muista, mutta tämä ajatus jäi mieleeni lähtemättömäksi. Olin silloin todella hämmästynyt tuosta puheesta, sillä tuollainen ajatus ei ollut koskaan tullut mieleeni. Kiitollisena ja nöyrtyen tuon tarpeeni Jumalalle tiettäväksi.

On kuitenkin hyvä olla varuillaan, tuleeko rukouksemme sydämestä vai onko se vain huulten höpinää, tai tuttujen lauseiden toistamista.

Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa, tietäen että Hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämmekin Hänen tahtonsa mukaisesti. Ja kun tiedämme Hänen kuulevan kaikki pyyntömme, tiedämme myös, että saamme Häneltä sen mitä Häneltä pyydämme (Joh. 5:14-15).

Jumala tuntee meidät paremmin kuin me itse, ja tietää mikä on meidän parhaaksemme. Rukoilkaamme ja kiittäkäämme Häntä joka tilassa.

Ritva Sutinen

Etsi Hänen Kasvojaan Ministry
www.seekhisface.today

Suomalainen Youtube ohjelma ilmestyy joka kuukauden ensimmäinen lauantai.
Englantilainen ohjelma: kuukauden joka kolmas lauantai.
Voit lähettää s-posti osoitteesi jos haluat saada linkin ohjelmiin.
s-posti: info@seekhisface.today
tai editor@todistaja.com
Netti sivulta löydät entisiä videoita.
www.seekhisface.today

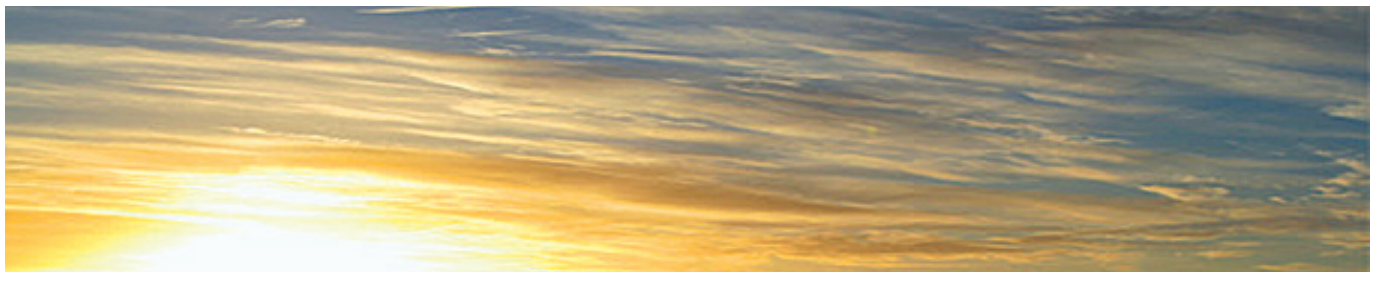

Eeva Mäkelä - Home with the Lord

Eeva was born in Finland on Aug. 24, 1937. She married Eino Mäkelä in September of 1958 and their son Eero was born in October 1959. She lived near the headquarters of Mannerheim (WW2) in Mikkeli. She worked in the medical field as a practical nurse in Finland and later in Canada. She moved to Canada in 1969. She was a lead theatre actress at Finlandia Club in Port Arthur, Ontario (Thunder Bay).

On April 12, 1970, she gave her life to Jesus Christ, was baptized and joined the Finnish Saalem Church in Thunder Bay, Ontario. After her conversion, she quit smoking instantly and gave up acting. She started studying the Word of God which she continued to do until her last day on earth. In 1973, she attended Katinala Bible School in Finland. She returned to Canada and made her home in Calgary, AB, where she was part of the small Home Church.

In 1975 Eeva moved to Saskatchewan. She had a hobby farm consisting of Miss Piggy the pig. Four horses: Blackie, Raunchy, a pony, a filly, and three goats. One of the goats was named Micky that liked to go on car rides to town with her husband Eino. She had a love for animals, birds etc. Eeva made her first trip to India with a group of six others in 1985. They travelled together for six months in northern India. They visited Nepal and saw Mount Everest. She also learned one or two of the languages spoken in India. She visited many homes, even ones with only dirt floors and no furniture to sit on. After returning from India, she was in South Porcupine, Ontario for about one year. Eeva spent another six months in India from 1986-1988. Upon her return, she moved to Regina, SK, where she studied Hebrew and learned to study the Bible in the original text. She retired in Thunder Bay at the Suomi-Koti.

She was a prayer warrior and prayed for many people daily. In the last year her short-term memory was affected and she needed to be reminded of the names on her prayer list. Mom read Psalm 100 every day in the end and I had to open the Bible for her as she could no longer find it. In April 21st of this year, she left her earthly body behind and went to be with her Lord and Savior Jesus Christ.

Eero Mäkelä

An excerpt from Eeva's Notebook:

He didn't have to go to the cross to walk on water.
He didn't have to go to the cross to deliver the man who was born blind.
He didn't have to go to the cross to set that captive free who was possessed by two thousand demos.
But to save my soul and to save your soul, He had to go to the cross.
And thank God, He did!
I'm saved today because He went to that cross.

At The Potter's House PART 6

Kneading and Wedging the Clay on the Great Potter's Table compacts all the clay particles together. Kneading prepares for shaping, ensuring an even distribution of moisture. Wedging removes any air pockets and hard spots, ensuring the clay's uniform consistency and making it more pliable. Fresh clay should be wedged at least thirty times, but a combination of new and old clay, which utilizes our broken pieces, should be wedged over a hundred times!

The kneading and wedging make the clay softer and more resilient. This pressing and drawing, mixing and rolling, cutting and layering, allows for learning the particular clay piece's unique characteristics. Any leftover stones and air bubbles must be removed because if left, they would cause breaking on the wheel and even explosion during firing. There is no hurrying this process at the Great Potter's table; He takes His time to listen to the clay and meet its particular needs when preparing it for the next phases.

Being at the Great Potter's table is a time for reflection. Here we learn from past traumas and self-destructive tendencies. We learn to trust again. It's the time of renewing our relationship with the Great Potter, allowing Him to pour into us His unfailing love. The Great Potter does not make stone potteries. A heart of flesh is much softer than a stone heart (Ezekiel 11:19). Of course, being soft makes us more vulnerable and exposed; however, it is safe to be vulnerable on the Great Potter's table. In fact, it is the safest place in the universe. A place where we do not have to pretend anything, defend ourselves or hide.

The Great Potter sees everything within us, even our most protected and humiliating experiences. His therapeutic healing process of our wounded hearts launches on the Great Potter's table. Allowing His gentle touch to work through our pain while adding His love will heal our damaged identities. It allows truth to liberate us. Here is where we learn to trust His process, understanding that we are safe in the Great Potter's hands.

Resting on the Shelf

After kneading and wedging, the clay piece needs to rest awhile. This resting period is necessary so that the clay can peacefully stabilize its new structure so as not to break on the wheel. Sometimes this phase is frustrating for many of us who are soft and warm clay, ready to move on. Sarah asking Abraham to sleep with Hagar is one example of finding it difficult to simply wait for the Great Potter's right timing. Elijah running from place to place in the desert is another example of not allowing enough resting.

This resting period is crucial for the clay to adjust to its new form and call. The Great Potter does not want to force anyone of us to do His will; therefore, He waits for us to be fully ready.

Heidi McKendrick,

Secrets of Broken Pottery: Seeing the Great Potter – Being Seen by Him

Todistaja MISSION PRESS SOCIETY
580 WAIN RD, NORTH SAANICH BC V8L 5N8 CANADA

Uusi tilaus ❍ Uusinta ❍ Lahjatilaus

Tilaajan nimi: _____

Osoite: _____

_____

Lahjalehti nimelle: _____

Osoite: _____

_____

Vuosi _____ *Kuukausi* _____ *Päivä* _____

Tilaushinnat
(vuosikerta)
Kanadan $40.00
USA $45.00
Muut maat $50.00
Euroina 45 EUR
(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä **Mission Press Society**

Käy katsomassa www.todistaja.com josta voit tilata digi-lehden!

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

Todistaja Lehden levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii tilausten ja lahjoitusten turvin. Todistaja-lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan.

Kiitos sinulle!
Lehden toimitus

❍ $50 ❍ 100 ❍ 250 ❍ 500
❍ Toinen Summa $ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä ***Mission Press Society.***
Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
618-795 Eglinton Ave. E
Toronto, ON M4G 4E4
Puh. 416-546-3882
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. 403.281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

Päivi Salokari
445 Law Rd.
Thunder Bay, ON
P7G 2G7

Erika Caron
2287 Treeview Dr.
Sudbury, ON P3E 5C7
Puh. 705.523.8695

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025
USA
Puh. 978.343.9659

Anne Lappalainen
#213-721 North Street,
Sault Ste. Marie, ON
P6B 5T7

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Hely Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
hely.wiitasalo@gmail.com

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka, Finland
0445552506
reijo.metsala@kymp.net

Toivo ja Marja-Leena Mäki
Välikyläntie 19
39610 Kovelahti, Finland
358414692771
tmaki@viabaltica.ws

Puhelinhartaudet Kanadassa

Toronton Saalem - 416.222.7474
Thunder Bayn Saalem Seurakunta - 807.767.7875
Sault Ste. Marien Kotikirkko - 705.253.2427
Vancouverin Bethel - 604.324.4447

Sudbury, Ontario

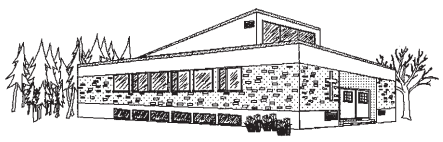

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: ***Markus Rukkila*** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. 705.522.2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com
Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14:00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

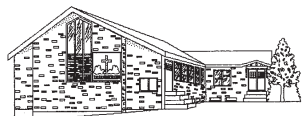

LIFESPRING CHURCH | KOTIKIRKKO

891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Volunteer Workers: Aulis ja Anne Lappalainen - 705-575-3225
Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: info@lifespringsault.com
English Pastor: Meredith Broughton
Internet: www.lifespringsault.com

SUNNUNTAISIN: 10:00 AM SUNDAY CELEBRATION
11:15 AM AAMUKOKOUS

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista ***Liisa Liedes***
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukouskokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus Pohjois-Ontariossa kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM	***Timmins 105.5 FM***
North Bay 103.5 FM	***Elliot Lake 102.5***
Manitoulin 102.1 FM	***Mattawa 93.9 FM***

All other times these Christian radio stations have English Christian music and teaching from the Bible 24/7.

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO
COASTAL CHAPEL
1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori, englanninkielinen työ
Ron Jones 561.221.7840

Veikko Kokkonen
Internet-sivut: www.kotikirkkoflorida.com
ja www.coastalchapel.com
Facebook: "Kotikirkko" ja "Coastal Chapel"

Su klo 10:30 am English Service
Su klo5:00 pm Suomenkielinen tilaisuus
Ke klo 7:00 pm Prayer meeting
To klo 7:00 pm Sanan – ja Rukouksen ilta

Toronto, Ontario

Saalem

bayview family church

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416.222.2291
Pastori ***Paavo Korpela*** 647-500.0854
Pastor ***Darren Godfrey***
Internet-kotisivu. www.bayviewfamily.church

Su *	Bayview Family church service	9:30
	Aamukokous suomenkielinen	11:00
Ti *	Päivän Sana ja rukous	11:00
Pe *	Nuorisoilta / Youth meeting	19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Kotikirkko

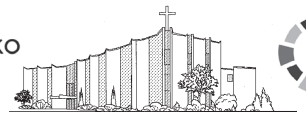

19twenty church

Suomalainen Bethel Seurakunta / Finnish Bethel Church
1920 Arguyle Dr. Vancouver, BC, V5P 2A8
Puh. 604-325-5414 www.kotikirkko.bc.ca
www.kotikirkko.bc.ca www.19twently.org
Pastori Riku Tuppurainen 604-620-6108
Pastori Jarno Karjanlahti 604-431-7400

Sunday - ***19Twenty Church 10:30 on Sundays***
Su - **Kotikirkon aamukokous klo 12:00**
Wed - 19Twenty Prayer Service at 7 pm
To - Kotikirkon Rukousta ja Raamattua klo 10:30 (myös internetin välityksellä)
Fri - Every other Friday kids club 18:30
- Youth night every Friday 18:30
Puhelinsana 604-324-4447

Victorian suomalainen toiminta:
Pastori **Lauri Tomminen** puh. 250-381-2418
Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti.

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403.248.9907
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807 .767.6938 Fax 807.767. 7587
e-mail: office@saalem.com
Pastori *Jarmo Heiti*
Jarkko Ketola 807.629.4174

Su • klo 14:00	Päiväjuhla
Sunday • 10:30	Saalem Sunday & Kids Church
Tuesday • 2:00	Ladies Bibles Study
Ti • klo 13:00	Sana & rukous
Thursday 9:30	Prayer
To • klo 13:00	Eläkeläiset kerran kuukaudessa
Thursday 7:00 pm	Worship Invasion every 2nd week
Friday • 7:00 pm	Highway Youth

Kokoukset tulevat suoralähetyksenä: **www.saalem.com**
***Video lähetykset* - YouTube.com/c/saalemchurch**
Home groups: for more info contact the church.
Laulu kanssamme "Kaffi Hetki" iltapäivä joka kuukausi.

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Marianne and Esa-Matti Pyykkönen Update

Marianne and Esa-Matti Pyykkönen have reason to celebrate. The couple have been doing missionary work in Papua New Guinea for nine years and now an important phase of their work has been completed. They have translated and edited the Book series Pearls of the Bible into the tok pisin language. The series consists of six teaching books and six picture books and has previously been translated into more than 30 languages.

The population of Papua New Guinea is very young and is divided into more than 700 tribes and languages. However, the child and youth work of Fida's partner churches is still in its infancy. In 2013, the ALC Pentecostal movement invited the Pyykkönens to develop activities for children. The 50-year-old Pentecostal Church, started by Finnish missionaries, has also taken steps in recent years to develop its missionary work.

The Pyykkönens have produced Sunday school materials and trained teachers. When completed, the book series will be unique. There are hardly any books available in the country and people are not used to reading. The training of Sunday school teachers was started right at the very beginning: how to hold the book in the right way, and how to illustrate the teaching.

The fruit of the work are the enthusiastic Sunday school teachers. When the first three books with pictures were completed in 2018, they rushed to buy the books for their use during the Pentecostal movement's national children's ministry days. – Many people cried with joy when the wonderful materials were made available to them. The Pyykkönens felt that their work was appreciated, Marianne says.

The coronavirus pandemic restrictions slowed the training work. But the book project progressed, and by the end of 2021, it was already certain that the book series would be completed this spring. Marianne and Esa, who will return to Finland in June, know that the work is not over, but the locals now have a good toolbox to take the children's activities forward. The main idea of the work right from the very beginning has been God's love for children. Marianne raises the topic of prayer. – The whole future of Papua New Guinea is in the hands of today's children. Let's pray that when the book series finds its way to small jungle villages, it would be a blessing for the children, the church, and the whole community.

Thank You for your part in bringing hope and a future in the lives of many people! Please indicate what your gift is for such as: Ukraine Aid , or Fida (will be used where the need is the greatest)

Canada:

Through your organization/church OR by Cheque to: Fida International (Canada): PO Box 14006, Abbotsford, B.C. V2T 0B4.
Online payments: https://gcfcanada.com/fida-international-canada/

USA:

Through your organization/church OR by Cheque to: Fida International /FGC: PO Box 6305, Colorado Springs, CO 80934.
Online payments: https://friendsgc.com/fida-international/

Nine years of work in Papua New Guinea is over – Sunday school books in their native language bring joy to churches.

Matthew 25:40 – *"And the King will answer them, 'Truly, I say to you, as you did it to one of the least of these My brothers, you did it to Me.'"*

Thank you and God bless you!

Lauri Sorila
Senior advisor
Fida International
www.fida.info

KANADANSANOMAT
finnishcanadian.com
Find us on Facebook @ Kanadan Sanomat
Published by
Vapaa Sana Press Limited est.1931
Kanadansuomalaisten oma lehti
Tilaa vuosikerta saat 2 kk lehdet kaupan päälle
tai tilaa vuosikerta ystävällesi lahjaksi,
saat itsellesi 2 kk lehdet kaupan päälle!
Haluatko näytenumeron?
Soita numeroon
416-321-0808 tai 1-800-618-1584 tai
lähetä sähköpostia service@vapaasana.com
Kiitos tuestasi suomalaiselle kulttuurille Kanadassa!